

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis, Et Breviarii Romani.

In quibus origo cuiusque Ritus, causae historicae, vel mysticae, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, obligatio, & exquisitus vsus, additis opportune Decretis omnibus S. Rituum Congreg. quàm breuissimè explicantur.

Gavanti, Bartolommeo

Venetiis, 1647

De Rubricis Proprij Missarum de Sanctis. 13.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9500

Et hæc de stationibus, quæ habentur
in Romano Missali, ne quid illius præter-

mittamus in hisce Commentarijs.

De Rubricis Proprijs Missarum de Sanctis. XII.

AVIGILIA SANCTI ANDREÆ sumunt exordium, quæ est Aduentus Domini proxima, à quo fit initium ut diximus Proprij de tempore.

2 Illud autem est certum, tria de Sanctis fieri solita, Vigiliæ, Festa, & Octauas. Vigiliæ a Pastoribus cœperunt, qui vigiliæ, nascente Christo, custodierunt, & tota nocte ante quædam Festa vigilabatur a populis nostris, sed ob scandalum noctu contingentia, iejunio, & Vigiliæ nomine retentis. Vigiliæ fuerunt interdictæ, ait Honor. in Gemma libr. 3. c. 6.

3 A S. Ambrofio vulgo dicuntur interdictæ; sed Baron. in Notis Martyrologij ad 5. diem Januarij, probat fuisse potius auctas Vigiliæ tempore S. Ambrosij; neque tunc scandalum fuisse, de quibus cum opinione vulgi loquitur Honorius; neque vñquam fuisse verum, S. Ambrosium interdixisse Vigiliarum usum.

4 Indictæ vero sunt Vigiliæ Sanctorum, tum, vt Festum preueniendo sit solemnis, ex Radulph. prop. 19. tum, vt temporalie eorum angustiæ compatiamur, & per pridianam purificati abstinentiam dignius celebremus sequentis Festi lætitiam, Alcuin. de Parasceue.

5 Festa Sanctorum Natalitia dicuntur à Tertull. libr. 6. de coron. milit. quia cælo hinc emigrantes, nascuntur, Alcuin. de diuin. Offic. Festa, quia ius in eis satur, hoc est, dicitur, Raban. libro 2. capit. 46. Festiuitates, quasi fasti diuinitates, quia annuatim illis diebus ius diuinitatis persoluitur, Honor. in Gemma libro 3. cap. 7. Celebritates, quasi Cælibum, idest, castorū titus, quia in illis ritus celestii tantquam à castris agitur, Idem ibid. Solemnitates, quia fieri solent in anno, Beleth. c. 3.

6 Porro ex Apostolica traditione manant, ex Baron. Ann. 58. num. 93. qui citat Clem. libro 8. Constat. capit. 39. & probat, primum Festum Sancto Stephano dictum fuisse; neque Martyrum solum, sed

Gauant. Rubr. Miss.

etiam Pastorum, & Doctorum Festa celebrata docet, ex Gregor. Nisseno orat. in laudem Basilij, & ex Nazian. orat. in laudem Athan. Festa tamen Confessorum in Cōcil. Maguntiaco statuta sunt, ait Bellarm. libro 2. de Missa cap. 20. Anno 813. ad excitandam, inquit August. lib. 20. contra Faustum capit. 21. imitationem Sanctorum, vel ut meritis eorum consociemur, & orationibus adiuuemur. alias affert causas Joan. Dam. lib. 4. cap. 7. quæ in easdem fere recidunt.

7 De Festis autem Sanctorum illud posset hoc loco quæri: quando in Missali habuere locum singula Festa, & apud quos, seu à quibus paulatim ad generalem consuetudinem transiere; sed hac de re fusius, & comodius in Commentarijs ad Rubricas Breuiarij Romani, vbi etiam de Auctoribus Officiorū cuiusque Missæ agemus.

8 Octauæ Sanctorum fiunt ad proroganda eorundem Festa, vt celebriora sint, tum ad compensanda ea, quæ in Festis negliguntur, vt ait Radulph. propos. 19. & quorundam fiunt, vt Octuarum mysteria pateant, non autem omnium Festorū, ne vilescant, Durand. lib. 7. cap. 1.

9 Mysteria vero sunt; nimur, quia per Octauas Sanctorum consummatio doctrinæ, ex Sancto Hilario in Psalm. 118. solida eorum virtutis forma, ex Clem. Alex. Strom. 6. æterna animarum & corporum glorificatio, ex Ambr. enarrat. 2. ad Horontianum, & August. libro 2. serm. in monte cap. 3. significatur, quæ fusius explicauimus in Praesatione nostra ad Octuarium Romanum, editum & approbatum à Sacra Rituum Congreg. die 19. Febr. 1622. à Moysè, Salomone, Apostolis, & eorū successoribus eas deduximus; Ritum etiam ibidem, significauimus, qui partim à Moysè est, vt dies Octaua & que ac prima colenda sit, Leu. 23. partim ex consuetudine antiqua Ecclesiæ, quæ inter

P 3 medios

medius dies celebrat, ac si essent temporis Paschalis, id est, cum letitia, ait Radulph. loco cit.

10 Duo supersunt: alterum ad Benedi-

ctionem candelarum spectat, & Processionem in Feste Purificationis B. Virg. Alterum, quando plures Missæ in diebus Sanctorum Festis sint cantandæ.

De Benedictione candelarum & Processione in Feste Purificationis B. Virg. XI V.

1 **P**urificatio Beatae Virginis dicta est Festum Simeonis, & Annae, Præsentationis, Occursus, à Græcis, Hypante, seu Hypapante, hoc est, Obuiatio, Occursus; & coepia est colli Constantinopoli sub Iustiniano Imperatore, ex Niceph. libr. 17. capit. 28. Romana Ecclesia recepit Anno 542. ex Sigeberto. at sub Gelasio, ait Baron. qui abstulit Luperca- lia circa An. 496, immo etiam ante: nam habetur in Comite S. Hieron. lege Baron. Anno 554. certe ante Sanctum Gregoriū, in cuius quoque Sacramentario legitur, Sergius Papa addidit Litanias, seu processione in cunctis cereis benedictis, ex Ord. Roman. sed ante Sergium S. Eligio tribuit hunc cereorum ritum Baron. in Marty-

rolog. qui obiit circa Annum 665. ex Sigeberio; habuitque de his cereis benedictis sermonem. Beda in libro de tempor. affert causam: vice, ait lustrationis, quæ in secundo mense Plutoni fiebat; accenduntur cerei, quasi lucentes honorum operum lampades, ut obuiam Christo cum Virginibus eamus. aliam habet Rupert. libr. 2. cap. 25. ut cum Simeone gestemus Christum velut in vlnis, quem cereus designat genitus ex ape, opere virginali, vna cum melle diuinitatis.

2 Nunc Rubricas huius Festi proprias explanemus. Primo, vesiendum erit Altare pallio violaceo super album, ita, ut facile quoque ante Missam dimoueri queat.

3 Si hoc Festum a venerit in Dominicis Septuagesima, Sexagesima, vel Quinquagesima, fit tantum candelarum benedictio, distributio, & processio, & dicitur Missa de Dominica. b Missa vero Festi transfertur in sequentem diem. c Finita Tertia, Sa- cerdos induitus pluviali violaceo, vel sine casula, cum ministris similiter induitis, procedit ad benedicendum candelas in medio ante Altare, vel d ad cornu Epistola, positas, & ipse ibidem stans versus Altare, & dicit in tono Orationis Missa Feria- lis, Dominus vobiscum,

a Venerit in Dominicis. Fit aspersio aquæ ratione Dominicæ ante benedictionem candelarum, nempe, ante quæ ascenda- tur ad Altare.

b Missa vero Festi. Fit benedictio cum processione, dilato officio de Feste in sequentem diem, ex decreto Clementis VI. nisi Ecclesia dicata sit in honorem B. V. de qua eo casu erit Missa Cær. Episc. libr. 2. cap. 16. cantata altera de Dominicæ, quæ respondet officio. sed ego censeo, sensum Cæremonialis esse de Ecclesia sub titulo Purificationis B. V. qua ratione, si- cuti dicitur officium de ea ibidem, ita dici debet & Missa. quod si vrgeas, de quacum-

que Ecclesia B. V. intelligit extum illum, duæ Missæ erunt cantadæ iuxta Rubr. de Translatione Festorum supra part. 1. tit. 6. pagina 12.

c Finita Tertia. Orationem allatam in prima parte Rubr. tit. 15. nu. 2. pag. 39.

d Ad cornu Epistola. Est aptior locus ad ritum, in Cærem. Episc. lib. 2. cap. 17. ibi- drum etiam paretur vas aquæ benedictæ. & Thuribulum cū naunicula; in ipso vero cornu Altaris collocetur Missale apertum.

e Et ipse. Osculato prius Altari in medio, ex Ord. Rom. Ministri vero stabunt hinc inde. si quid omittimus hoc loco, repete ea quæ diximus in Dominica Palmarum,

com-